ג: קרבן באחד באדר פרק ראשון שקלים העדה

מסורת הש"ס

א) כש"י אותה דב"ש הי' ואי"ל ר' יוסי ר' יוסי מעשה קנאה וכו"ה עני' אכלון ומעשרין, ג) מעלה עט ב, ג) ערכין ד ב מנחות כח ב מו ב, ד) עי' לקמן הלכה ד, ה) פ"ש מנ, ו) יומא סב ב, ז) תו, ח) מכין, מ) מדן, י) פ"ש אבל מקבלין מהן נדרים ונדבות, כ) שהוא נדר, ל) לא נדר ולא נדב, מ) הוא.

עין משפט נר מצוה

כ א מ"י פרק ג משקלים הלכה ט:
כא ב מ"י שם הל"ז:
כב ג מ"י שם הל"י:
כג ד מ"י שם הל"ז:
כד ה מ"י פרק ד מפסה"מ הל"ח:
כה ו מ"י פרק ג משקלים הל"ח:
כו ז מ"י פרק ג מתפה"ק הל"ט:

נוסחת הבבלי

(**א**) מעבדין ומאכלין אמר ר"י:
(**ב**) הא כן בכהנים כו' לא כהנא אין כו':
(**ג**) מתה בי שאין כו':
(**ד**) וקנים אם יכו':

הגהות הגר"א

[**א**] נ"ל אין מתפכנין עד שיהא בן עשרים. וכ"ה שיטת רוקח הגדול בסימן ל"ב וכ"ה שיטת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרס כגירסת הרא"ש ומתפכנין אלוקה ס' ולא אפשר להעמידה דהא מעיקרא ד"ק הדא דתימא בכהנים כ' שערות ותקח על מה דתנן אין מתפכנין אלמא ס"ל דבהנים כ"ש לתנוא הוא דתנינן אותו אבל אין מתפכנין אותו ואין יאמר בו אלמא דאין מתפכנין עד שיבא כ"ש ומיהו מעיקרא כ"ש מתפכנין אלא בי הגאון ז"ל הוא העיקר וא"ש עם טוביא דגמ' לקמן הא לתנוא כו' ועי' בח"מ מ' הא מתרץ עוד ואני כתבתי רק בהדברים הנוגעים אל הנגע בי הגאון ז"ל:

ציון ירושלים

ובאמת שעיקר כפר' הש"ע דביה הל"ש ובירסתו שבן מלינו בש"ס דבילה הל"ב אמרו בירושלמי מני אין מעקרקין המעגל מע"ג אלמים ביו"ט אבל מעקרקין בחש"ת ועי' שבת קמ"ח ע"ב שומעין המגבל מע"ג אלמים בשבת. וכ"כ הרמב"ם בפ"ו מהבת הי"ב ובאור המרכבת המשנה שם בח"מ דמדכתב בהלכו שבת תיבת בשבת דהוא מיותר הכוונה דוקא בשבת אבל ביו"ט לא עכ"פ בחוה"מ מותר לפרק. והבא"ח בלה ס"ק הבא ב"כ ואין מעקרקין ביו"ט אבל בחוה"מ מעקרקין והוא מירושלמי הלז:

(המשך למעמד הקודם)

מניין שהפקר ב"ד הפקר דכתיב אשר לא יבא. בנבלי ביכמו' דפ"ט ובכמה מקומו' הביא ב"כ דברי ר"ש שילף מהלה הנחלת ובי"ש פ"ו דיבמות סימן י"ט כתב דהא דר"ש עדיף דלא תימא דוקא שיכולים להפקיע ולא להחליט לחברו קמ"ל הן דר"ש לכך לומר ר"ש מהלה הנחלת ודבר זה היה בהעלם עין מהבר בעל ב"ש סימן קכ וב"כ מתקרא מעקר מעקר סמתר בתחו יכול לחלוט לאחרי וכל לאחרונו הלכו בעקביהיהם ולא לאי דברי ר"ש הלו ובירושל' כאן לא מצא רק דברי ר"י ב"ש. (ע"ש): **הדא דתימר בשהביא שתי שערות.** עפשר"מ הלי שקלים ובקרבה"מ סימן ל"ב ובתבוא מלאים סימן כח פ"ק לב:

גליון הש"ם

[**ה**] עי' בק"ש ופ"ק הביאו בי עד שיהי' בן כ' והגר"א ג"כ הגיה בן ב"ש אבל כפי' המפרשים דיסוד אבל יפה' בן מעקרין בחמעגל מע"ג אלמים ביו"ט אבל מעקרין מעגל עד שיבא בן ב"ש ובי"ש המבין פרשת כי מצא ועי' בחי"ש אמנם לשון הירושלמי דהא בהביא בן ב"ש הייבו בתוך המגן מונעין מין דלר"י לא שומע מיבו (ולא בס"ק) אבל אם לא הבא ב"ש לא בדא דקמן נמור הוא ולמסקנא עד שיבא ב"ש הייבו שיבאים אחר ר"ג שנה דאז נגמר בבהבא